

Wtorek, 10 września 2013 r.

92. nalega na Komisję, aby udostępniła wystarczające środki finansowe na rozwój inteligentnych sieci dystrybucyjnych, które zapewniają najbardziej opłacalny sposób upowszechnienia na szeroką skalę wytwarzania rozproszonego z odnawialnych źródeł energii, a jednocześnie zapewniają bezpieczeństwo dostaw i w jak największym stopniu wykorzystują potencjał oszczędności energii;

93. zauważa, że obecny system, charakteryzujący się rozdrobnionym rynkiem wewnętrznym, stawia wyzwania związane ze stabilnością przedsiębiorstw i inwestorów w perspektywie długoterminowej, które mogą doprowadzić do zamykania zakładów oraz niepewności w odniesieniu do zatrudnienia i zdolności wytwórczych; zwraca się do Komisji o podjęcie niezależnej oceny przyszłości rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu, w której centralne miejsce zajmą kwestie dotyczące inwestycji, zatrudnienia w sektorze, środowiska i ochrony konsumentów; wnosi, aby ocenę tę zakończyć do marca 2014 oraz aby była ona wszechstronna dzięki uwzględnieniu opinii zainteresowanych podmiotów, takich jak partnerzy społeczni, przedstawiciele gospodarstw domowych o niskich dochodach, organizacje ochrony środowiska i MŚP;

o
o o

94. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0345

Wdrażanie środków efektywności energetycznej i ich wpływ w ramach polityki spójności

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 września 2013 r. w sprawie wdrożenia środków efektywności energetycznej i ich wpływu w ramach polityki spójności (2013/2038(INI))

(2016/C 093/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 37 Karty praw podstawowych UE,
- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1080/2006 z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1783/1999,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1084/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające Fundusz Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1164/94,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmieniającą dyrektywy 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylającą dyrektywy 2004/8/WE i 2006/32/WE,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków,

Wtorek, 10 września 2013 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 18 kwietnia 2013 r. zatytułowane „Wsparcie finansowe na rzecz efektywności energetycznej budynków” (COM(2013)0225),
- uwzględniając rozdział 5 („Podział Europy pod względem czystej energii i ubóstwa energetycznego”) sprawozdania Europejskiego Instytutu Związków Zawodowych (EIZZ) dotyczącego sytuacji społecznej w Europie („Benchmarking Working Europe 2013”, Bruksela 2013),
- uwzględniając dyrektywę 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającą dyrektywę Rady 93/76/EWG,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie mieszkalnictwa socjalnego w Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Rady z dnia 4 marca 2013 r. zatytułowane „Realizacja europejskiego semestru – Sprawozdanie podsumowujące” (6754/13),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 stycznia 2011 r. zatytułowany „Wkład polityki regionalnej w zrównoważony wzrost w ramach strategii »Europa 2020«” (COM(2011)0017),
- uwzględniając mały rocznik statystyczny Komisji z 2012 r. zatytułowany „Energia UE w liczbach” ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. zatytułowany „Polityka spójności: inwestowanie w realną gospodarkę” (COM(2008)0876),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2006 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposoby wykorzystania potencjału” (COM(2006)0545),
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 21/2012 zatytułowane „Opłacalność inwestycji w efektywność energetyczną w ramach polityki spójności”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie europejskiego planu naprawy gospodarczej ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Wpływ na budżety publiczne programów promocyjnych KfW w ramach »Efektywności energetycznej w nowo budowanych i odnawianych budynkach«” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie roli polityki spójności UE i jej podmiotów we wdrażaniu nowej europejskiej polityki energetycznej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowany „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011)0112),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie Europy efektywnie korzystającej z zasobów ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 18 kwietnia 2013 r. zatytułowane „Polityka spójności: sprawozdanie strategiczne 2013 dotyczące realizacji programów na lata 2007–2013” (COM(2013)0210),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0246.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2012_energy_figures.pdf.

⁽³⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 98.

⁽⁴⁾ <https://www.kfw.de/migration/Weiterleitung-zur-Startseite/Homepage/KfW-Group/Research/PDF-Files/Energy-efficient-building-and-rehabilitation.pdf>.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0017.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0223.

Wtorek, 10 września 2013 r.

- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 4 maja 2012 r. zatytułowaną „Efektywność energetyczna w miastach i regionach – różnice między obszarami wiejskimi i miastami” ⁽¹⁾,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 14 grudnia 2011 r. zatytułowaną „Efektywność energetyczna” ⁽²⁾,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (EKES) zatytułowaną „Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie efektywności energetycznej” ⁽³⁾,
  - uwzględniając dokument programowy MARIE/ELIH-MED zatytułowany „Ulepszenie transgranicznej współpracy w zakresie programu MED rozwiązaniem problemów związanych z efektywnością energetyczną w budynkach”,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowany „Plan na rzecz efektywności energetycznej z 2011 r.” (COM(2011)0109),
  - uwzględniając zalecenia projektu SF Energy Invest (fundusze strukturalne i Fundusz Spójności na rzecz inwestycji w zrównoważoną gospodarkę energetyczną) zatytułowane „Praktyczne zalecenia mające na celu zwiększenie udziału inwestycji w energię zrównoważoną w nadchodzącym okresie programowania funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności 2014–2020” ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie przekazane Komisji przez Ismeri Europa zatytułowane „Analiza polityki opracowana przez sieć ekspertów ds. oceny na temat polityki spójności 2007–2013 – podsumowanie sprawozdań krajowych za 2011 r.– energia odnawialna i efektywność energetyczna budynków mieszkalnych”,
  - uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 27 marca 2013 r. zatytułowaną „Ramy polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030” (COM(2013)0169),
  - uwzględniając ekspertyzę Copenhagen Economics zatytułowaną „Liczne korzyści inwestowania w efektywne energetycznie odnawianie budynków” ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając dokument Komisji przygotowany na posiedzenie Rady Europejskiej w dniu 22 maja 2013 r. zatytułowany „Wyzwania i polityka w zakresie energii”,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0271/2013),
- A. mając na uwadze, że poprawa efektywności energetycznej (EE) oznacza wykorzystywanie mniejszej ilości doprowadzanej energii przy jednoczesnym utrzymaniu niezmiennego poziomu aktywności gospodarczej lub usługi ⁽⁶⁾;
- B. mając na uwadze, że kwestia propagowania EE została określona w art. 194 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w kontekście ustanawiania i funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz potrzeby zachowania i poprawy stanu środowiska naturalnego;
- C. mając na uwadze, że osiągnięcie EE jest jednym z najwyższych priorytetów Komisji i państw członkowskich, co zostało odzwierciedlone w jednym z celów UE na rok 2020, jakim jest zwiększenie EE o 20 %;

⁽¹⁾ Dz.U. C 225 z 27.7.2012, s. 52.

⁽²⁾ Dz.U. C 54 z 23.2.2012, s. 49.

⁽³⁾ Dz.U. C 24 z 28.1.2012, s. 134.

⁽⁴⁾ <http://www.sf-energyinvest.eu/fileadmin/Dateien/Downloads/May2012-Recommendations.pdf>.

⁽⁵⁾ http://www.renovate-europe.eu/uploads/Multiple%20Benefits%20Study_Key%20Messages%20Brochure.pdf.

⁽⁶⁾ Komunikat Komisji – Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposoby wykorzystania potencjału (COM(2006)0545).

Wtorek, 10 września 2013 r.

- D. mając na uwadze, że zmniejszenie zużycia poprzez EE jest najbardziej zrównoważonym sposobem zmniejszenia zależności od paliw kopalnych, pozwalającym na zmniejszenie importu o około 25 %;
- E. mając na uwadze, że znaczna część produkowanej energii nadal pochodzi ze spalania węglowodorów, co prowadzi do uwalniania gazów cieplarnianych;
- F. mając na uwadze, że inwestowanie w EE może przynieść europejskim regionom ekonomiczne, społeczne i środowiskowe zwroty z inwestycji;
- G. mając na uwadze, że terminowe i opłacalne wdrażanie dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej może przyczynić się do zmniejszenia zużycia energii, ograniczenia importu paliw kopalnych, stworzenia nowych miejsc pracy, zapewnienia ochrony socjalnej i zwalczania ubóstwa energetycznego;
- H. mając na uwadze, że w obecnym okresie programowania 2007–2013 w ramach budżetu polityki spójności na poprawę efektywności energetycznej, kogenerację i zarządzanie energią przeznaczono 5,5 mld EUR;
- I. mając na uwadze, że według ostatniego sprawozdania Komisji ⁽¹⁾, do końca 2011 r. niemal 3,8 mld EUR przeznaczono na określone projekty EE, w tym na fundusze odnawialne, co stanowi wskaźnik wykonania o wartości 68 %; mając na uwadze, że w sprawozdaniu tym odnotowano również, że wartości wskaźnika wykonania w poszczególnych państwach członkowskich Unii były nierównomierne;
- J. mając na uwadze, że Rada, w swoim sprawozdaniu podsumowującym z marca 2013 r. ⁽²⁾, wśród czynników negatywnie wpływających na rozwój EE wskazała brak stosownych informacji i zachęt finansowych, niewielki zasięg stosowanych działań na rzecz efektywności energetycznej oraz niewłaściwą realizację obowiązującego ustawodawstwa, zwracając uwagę na to, że wspomniane czynniki mają charakter raczej praktyczny niż regulacyjny;
- K. mając na uwadze, że minimalna kwota finansowania projektu dostępna w ramach europejskiego wsparcia energetyki na poziomie lokalnym (ELENA) wynosi 50 mln EUR, zaś w ramach programu Inteligentna Energia dla Europy minimalna kwota wynosi ponad 6 mln EUR, czyli więcej niż w przypadku wielu projektów realizowanych w małych i wiejskich społecznościach;

Uwagi ogólne

1. podkreśla, że w czasie obecnego kryzysu i w czasie, kiedy Unia opiera ponad 50 % swojego zapotrzebowania na energię na imporcie, zwiększenie EE w oszczędny sposób może znacząco przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności Unii, tworzenia miejsc pracy i rozwoju na szczeblu lokalnym i regionalnym, a także stanowić korzystne dla wszystkich zaangażowanych stron rozwiązanie w walce ze zmianą klimatu i bardzo dużymi wydatkami na energię;
2. popiera zaangażowanie UE w osiągnięciu celu polegającego na zwiększeniu EE o 20 % do roku 2020; zauważa, że terminowe i prawidłowe wdrażanie dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej i jej instrumentów, dostosowane do konkretnych warunków krajowych, pozwoliłoby państwom członkowskim powrócić na ścieżkę prowadzącą do osiągnięcia tego celu; z tego względu namawia państwa członkowskie do podejmowania dalszych kroków w celu osiągnięcia celu UE na rok 2020 oraz utorowania drogi dla dalszych oszczędności po tym terminie;
3. zauważa, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne mogłyby pomóc w zachęcaniu do inwestycji prywatnych w produkty, rodzaje transportu, budynki, branże, roboty i usługi charakteryzujące się efektywnością energetyczną, w tym usługi w zakresie efektywności energetycznej, oraz pomóc ograniczyć koszty energii ponoszone przez organy publiczne, pozwalając uzyskać więcej za publiczne pieniądze; z zadowoleniem przyjmuje propozycję uznania efektywności energetycznej za priorytet w dziale dotyczącym badań w zakresie energetyki programu „Horyzont 2020”;

⁽¹⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 kwietnia 2013 r. zatytułowane „Wsparcie finansowe na rzecz efektywności energetycznej budynków” (COM(2013)0225).

⁽²⁾ Sprawozdanie podsumowujące Rady 6754/13 z dnia 4 marca 2013 r. zatytułowane: „Realizacja europejskiego semestru”.

Wtorek, 10 września 2013 r.

4. podkreśla znaczenie doświadczeń zebranych w trakcie bieżącego okresu finansowania, z których wynika, że funduszy na efektywność energetyczną wydzielonych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych nie można w pełni wykorzystać; podkreśla zatem, że w ramach finansowych na lata 2014–2020, w których odsetek funduszy przeznaczonych na efektywność energetyczną jest większy niż kiedykolwiek wcześniej, należy zadbać o ułatwienie dostępu władz lokalnych i regionalnych do tych funduszy;
5. podkreśla, że państwa członkowskie powinny postrzegać europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne na cele EE jako szansę na inwestowanie środków finansowych z uzyskaniem znaczącego efektu dźwigni, a nie jako wydatek; wzywa Komisję do dalszego przeglądu zasad pomocy państwa w celu umożliwienia finansowania działań związanych z EE w większym stopniu na szczeblu krajowym obok inwestycji europejskich;
6. podkreśla wagę polityki spójności oraz przeznaczonych na nią środków finansowych w kontekście pełnego rozwoju inteligentnej infrastruktury i inteligentnych sieci przyczyniających się do powstawania efektywniejszych systemów energetycznych we wszystkich regionach oraz do mniejszego zużycia i strat energii;
7. podkreśla, że organy lokalne i regionalne muszą mieć odpowiednie kompetencje i obowiązki nie tylko w zakresie dostaw i wykorzystania energii, ale także realizacji celów związanych z efektywnością energetyczną;
8. wzywa Komisję do zwiększenia pewności prawa w odniesieniu do zasad regionalnej pomocy państwa w zakresie budowy mieszkań socjalnych, które spełniają normy efektywności energetycznej, oraz w zakresie inwestowania w zrównoważone budownictwo i zrównoważoną energię;
9. przypomina, że według wyników badań naukowych blisko 9 % obywateli UE, Norwegii i Szwajcarii (52,08 mln osób) nie było w 2010 r. w stanie dostatecznie ogrzać swoich mieszkań; zauważa, że ubóstwo energetyczne jest szczególnie dotkliwe w nowych państwach członkowskich i w większości przypadków jest spowodowane słabym ociepleniem domów; wzywa Komisję do szczegółowego zbadania powiązania pomiędzy propagowaniem EE, ubóstwem energetycznym i konsumentami znajdującymi się w trudnej sytuacji; podkreśla, że oszczędności dokonane dzięki środkom EE muszą znaleźć odzwierciedlenie w niższych rachunkach konsumentów;
10. przypomina, że potencjał EE nie został jeszcze skutecznie wykorzystany w pewnych obszarach gospodarki, m.in. w budownictwie i transporcie, oraz że środki z funduszy strukturalnych bądź z Funduszu Spójności czy też inne formy inwestycji mające na celu poprawę efektywności energetycznej powinny przyczynić się do zwiększenia oferty zatrudnienia w tych obszarach;
11. podkreśla potrzebę zapewnienia, by budowa i renowacja mieszkań socjalnych miały na celu realizację założeń i spełnienie norm efektywności energetycznej; pamiętając o zasadzie pomocniczości, wzywa państwa członkowskie i ogół zainteresowanych stron do uwzględnienia kwestii mieszkań socjalnych w krajowych programach reform i w kształtowaniu strategicznych priorytetów na mocy umów o partnerstwie w okresie programowania 2014–2020; w tym kontekście przypomina państwom członkowskim o przepisach określonych w art. 20 dyrektywy 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej;
12. przyznaje, że jedną z największych przeszkód na drodze do realizacji oszczędności energii na poziomie lokalnym i regionalnym stanowi potrzeba wcześniejszych inwestycji; dlatego też uznaje, że wszelkie kroki podejmowane na szczeblu UE powinny w sposób adekwatny uwzględniać konsekwencje dla gmin miejskich i regionów, a także ich ograniczenia budżetowe; w związku z tym zaleca konsultacje z przedstawicielami lokalnymi i regionalnymi podczas ustalania kierunków rozwoju w obszarze energetyki oraz finansowanie programów użytkowania istniejących źródeł energii opracowanych na poziomie regionalnym i lokalnym;
13. przypomina, że Parlament przyjął już sprawozdanie w sprawie roli polityki spójności UE i jej podmiotów we wdrażaniu nowej europejskiej polityki energetycznej, w którym uwzględniono również kwestie dotyczące efektywności energetycznej;

Okres programowania 2014–2020 i zmiany w ustawodawstwie

14. stwierdza, że głównym celem polityki spójności pozostaje zmniejszenie rozbieżności gospodarczych, społecznych i terytorialnych pomiędzy regionami, oraz uważa, że polityka w zakresie efektywności energetycznej nie powinna być sprzeczna z tym celem; podkreśla, że priorytety niektórych najuboższych regionów UE mogą być odmienne i regiony te mogą w pierwszej kolejności wymagać inwestycji w innych obszarach; podkreśla, że siła polityki spójności tkwi w jej elastyczności i zdecentralizowanym zarządzaniu funduszami na szczeblu lokalnym;

Wtorek, 10 września 2013 r.

15. przypomina o zmianie rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) z 2009 r. w zakresie efektywności energetycznej, która to zmiana spowodowała zakwalifikowanie mieszkań do wsparcia we wszystkich częściach UE z górną granicą 4 %; zauważa, że w wyniku późnej zmiany przepisów, a mianowicie modyfikacji programów operacyjnych już podczas okresu programowania, w wielu państwach członkowskich wspomniane działanie prowadzone w ramach polityki nie przyniosło znacznego zwiększenia funduszy przekazanych na ten cel; zauważa, że ponieważ zmianie tej nie towarzyszyło przyznanie dodatkowych funduszy UE, niektóre państwa członkowskie odrzuciły tę możliwość, podczas gdy w innych odnotowano istotny związek pomiędzy niskim wykorzystywaniem funduszy a słabym wypełnianiem funkcji administracyjnych; podkreśla znaczenie przejrzystości prawnej odnośnie do kroków podjętych w ramach EE przed rozpoczęciem nowego okresu programowania 2014–2020 oraz w jego trakcie;

16. z zadowoleniem przyjmuje nowe możliwości oferowane przez EFRR i Fundusz Spójności oraz ważniejszą rolę w realizowaniu celów EE przypisaną im w okresie programowania 2014–2020; wspiera w szczególności przyszłą rolę funduszy w ramach polityki spójności w całym sektorze budownictwa, w tym mieszkaniowego;

17. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia za pośrednictwem programów operacyjnych prostych, niezbiurokratyzowanych formalności, których należy dopełnić w celu wykorzystania funduszy przeznaczonych na poprawę EE mieszkań;

18. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia gminom miejskim bezpośredniego dostępu do funduszy przeznaczonych na poprawę EE mieszkań w ramach zdecentralizowanego systemu;

19. uznaje wynik negocjacji na temat rozporządzenia w sprawie EFRR dotyczących wyznaczonych minimalnych odsetków funduszy, jakie mają zostać wykorzystane na określone cele tematyczne dla każdej kategorii regionów, co ma zagwarantować zwiększenie funduszy przeznaczonych na EE i na zasoby energii odnawialnej; przypomina, że udziały minimalne na wysokim poziomie mają istotne znaczenie dla łatwiejszej mobilizacji podmiotów lokalnych oraz pomagają stworzyć stabilne, długoterminowe programy;

20. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą rozszerzenia zakresu stosowania innowacyjnych instrumentów finansowych w okresie programowania 2014–2020 na wszystkie cele tematyczne, w tym EE;

21. popiera propozycje Komisji w sprawie uproszczenia struktury europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w okresie programowania 2014–2020; uważa, że zakończenie negocjacji nad rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów (RWP) powinno skutkować pomyślną realizacją procesu wykorzystania wielu funduszy, co przyniosłoby znaczącą korzyść projektom EE;

22. z zadowoleniem odnosi się do postępów w negocjacjach w sprawie RWP w odniesieniu do umów o partnerstwie; wzywa tym samym wszystkie państwa członkowskie i organy zarządzające do współpracy ze specjalistami z dziedziny efektywności energetycznej w celu dobrego wykorzystania tego mechanizmu przy przygotowywaniu programów operacyjnych (PO);

23. zachęca państwa członkowskie do umacniania relacji pomiędzy poszczególnymi krajowymi planami działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii i PO w celu zapewnienia, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne będą częścią spójnej strategii, podczas gdy wciąż będą odpowiadały na potrzeby na szczeblu terytorialnym; podkreśla fakt, że główny cel strategii EE powinno stanowić osiągnięcie niezależności energetycznej na poziomie regionalnym i lokalnym;

24. uważa, że środki UE powinny wspierać efektywność energetyczną na etapie produkcji, dystrybucji i zużycia energii; stwierdza, że choć obecne finansowanie energii w ramach polityki spójności koncentruje się głównie na odnawialnych źródłach energii⁽¹⁾, należy osiągnąć lepszą równowagę, w której większą część środków przeznaczanych będzie na projekty z zakresu efektywności energetycznej;

⁽¹⁾ Sprawozdanie przekazane Komisji przez Ismeri Europa zatytułowane „Analiza polityki opracowana przez sieć ekspertów ds. oceny na temat polityki spójności 2007–2013 – podsumowanie sprawozdań krajowych za 2011 r. – energia odnawialna i efektywność energetyczna budynków mieszkalnych”, http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/eval2007/expert_innovation/2011_synt_rep_en.pdf

Wtorek, 10 września 2013 r.

25. podkreśla, że zbyt szczegółowa specyfikacja oraz cele wiążące w zakresie realizowania celów efektywności energetycznej mogą przyczynić się do zwiększenia wydatków organów regionalnych i lokalnych na wdrażanie wspomnianych środków oraz do nałożenia dodatkowych kosztów na konsumentów;

26. podkreśla znaczenie włączenia wymiaru efektywności energetycznej do strategii badań i innowacji na rzecz inteligentnej specjalizacji, jaką państwa członkowskie i regiony będą musiały opracować, aby móc korzystać ze środków na innowacje w ramach przyszłej polityki spójności;

27. przypomina państwom członkowskim po raz kolejny o znaczeniu, jakie odpowiedni budżet ma dla wieloletnich ram finansowych 2014–2020, w których polityka spójności może i powinna być elementem napędzającym naprawę gospodarczą;

Zwiększanie świadomości i znaczenia rozpowszechniania informacji

28. wzywa Komisję do zwiększenia jakości praktycznych informacji na temat kwestii związanych z EE i usprawnienia ich rozpowszechniania wśród organów lokalnych i regionalnych, w szczególności informacji dotyczących korzyści, jakie można uzyskać z inwestowania w EE, najlepszych metod, norm i zachęt finansowych, a także dostawców danych usług, w tym umów mających na celu poprawę efektywności energetycznej; zauważa, że brak przedsięwzięcia usług energetycznych w wielu regionach i państwach członkowskich może mieć wpływ na wykorzystanie funduszy na EE;

29. podkreśla, że brak szczegółowych informacji o cechach zasobów mieszkaniowych na szczeblu regionalnym stanowi jedną z głównych przeszkód dla organów krajowych i regionalnych przy tworzeniu strategii i planów; stwierdza, że wymagania dotyczące wykazu takich informacji zostały określone w dyrektywie 2012/27/UE, i apeluje o przygotowanie na szczeblu regionalnym oraz o publiczne udostępnienie wspomnianego wykazu;

30. zachęca organy zarządzające do zwiększania zauważalności PO oraz możliwości dla potencjalnych beneficjentów w zakresie projektów dotyczących zrównoważonej energii; sugeruje, że zostanie to dokonane poprzez tworzenie krajowych stron internetowych, platform lub baz danych dla potencjalnych beneficjentów i zainteresowanych stron, organizowanie warsztatów i imprez informacyjnych dla grup docelowych oraz podjęcie kroków mających na celu zwiększenie zauważalności i dostępności istniejących zasobów internetowych (takich jak portal Build Up i podręcznik SF Energy Invest);

31. zachęca organy zarządzające, aby w okresie programowania 2014–2020 promowały projekty zintegrowane przez przyjmowanie holistycznego podejścia do EE na szczeblu terytorialnym, w szczególności do wykorzystania nowych narzędzi do programowania strategicznego, takich jak zintegrowane inwestycje terytorialne, oraz przez wykorzystanie istniejących inicjatyw, takich jak Porozumienie Burmistrzów, do pomocy w opracowywaniu zintegrowanych planów; zachęca Komisję i państwa członkowskie do stosowania „procedury przyspieszonej” wobec wniosków o przydział środków złożonych przez organy będące sygnatariuszami Porozumienia Burmistrzów i w pełni wdrażające jego postanowienia;

32. z zadowoleniem odnosi się do corocznej konferencji „Dni Otwarte” i szeregu paneli poświęconych projektom dotyczącym efektywności energetycznej na szczeblu lokalnym i regionalnym; sugeruje, aby Komisja, państwa członkowskie i organy zarządzające korzystały z osiągnięć tej imprezy w celu stworzenia platformy wymiany informacji służącej promowaniu potrzebnego dialogu i wymiany najlepszych praktyk na rzecz wdrażania projektów EE finansowanych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz zarządzania nimi;

Budowanie zdolności i pomoc techniczna

33. wzywa państwa członkowskie do stosowania się do zaleceń Komisji⁽¹⁾ i zwiększonego budowania zdolności przy wykorzystaniu budżetu na pomoc techniczną, aby zwiększyć skuteczny udział podmiotów lokalnych i regionalnych oraz podmiotów społeczeństwa obywatelskiego w opracowywaniu regionalnych i lokalnych strategii energetycznych;

⁽¹⁾ Komunikat Komisji z dnia 26 stycznia 2011 r. zatytułowany „Wkład polityki regionalnej w zrównoważony wzrost w ramach strategii »Europa 2020«” (COM(2011)0017).

Wtorek, 10 września 2013 r.

34. przyznaje, że przejście na technologie energooszczędne wymaga nowych umiejętności, kształcenia zawodowego i specjalnych szkoleń z uwzględnieniem aspektu środowiskowego zarówno w budownictwie, jak i w innych branżach; tym samym zachęca państwa członkowskie do dalszego wykorzystywania funduszy w celu zapewniania pomocy technicznej na wszystkich szczeblach (np. za pośrednictwem instrumentu ELENA); ponadto wzywa państwa członkowskie do wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych do przeszkolenia i podniesienia kwalifikacji pracowników w nowo powstających miejscach pracy w ramach gospodarki niskoemisyjnej oraz do zapobieżenia deficytowi wykwalifikowanej siły roboczej w tej dziedzinie;

35. podkreśla korzyści, jakie mogą oferować inicjatywy JESSICA (wspólne europejskie wsparcie na rzecz trwałych inwestycji w obszarach miejskich) i ELENA pod względem inwestycji w zrównoważoną energię na szczeblu lokalnym, z myślą o wspieraniu miast i regionów w realizacji rentownych projektów inwestycyjnych w dziedzinie efektywności energetycznej, i wzywa do promowania tych inicjatyw;

36. opowiada się za dalszym udzielaniem wsparcia administracyjnego organom lokalnym i regionalnym, ułatwiającego im tworzenie grup małych i średnich projektów z zakresu efektywności energetycznej, które same znajdowałyby się poniżej minimalnych progów finansowych umożliwiających dostęp do finansowania w ramach programów ELENA, JESSICA i Inteligentna Energia dla Europy; zwraca uwagę państw członkowskich i Komisji na fakt, że w małych i średnich miastach oraz społecznościach wiejskich często brakuje potencjału administracyjnego niezbędnego do pełnego wykorzystania nowych instrumentów finansowych;

37. podkreśla, że biurokracja i brak jasności proceduralnej utrudniły dostęp do funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności oraz zniechęciły podmioty, które najbardziej potrzebują tych funduszy, do ubiegania się o nie; opowiada się zatem za uproszczeniem zasad i procedur, wyeliminowaniem biurokracji i zwiększoną elastycznością w przyznawaniu tych środków, zarówno na szczeblu UE, jak i na poziomie krajowym; uważa, że uproszczenie przyczyni się do sprawnego przydziału funduszy, wyższego wskaźnika absorpcji środków, zmniejszenia liczby błędów i skrócenia okresów płatności oraz umożliwi najuboższym państwom członkowskim i regionom pełne skorzystanie z instrumentów finansowych mających na celu zmniejszenie dysproporcji między państwami i regionami; jest zdania, że trzeba osiągnąć równowagę między uproszczeniem a stabilnością zasad i procedur;

Rola instrumentów finansowych

38. podkreśla, że połączenie dotacji i instrumentów finansowych może stanowić udane i innowacyjne podejście mające na celu wsparcie finansowania ze środków prywatnych, stworzenie nowych modeli partnerstwa publiczno-prywatnego oraz zwiększenie innowacyjności; podkreśla znaczenie przyciągnięcia inwestorów prywatnych w obszarze EE – zarówno z UE, jak i z państw trzecich;

39. zauważa, że wysiłki zmierzające do zdobycia środków finansowych na inwestowanie w projekty w zakresie efektywności energetycznej są często utrudniane przez przeszkody związane z rynkiem, regulacjami czy zaufaniem, takie jak wysokie koszty początkowe dla inwestorów czy trudny do przewidzenia dokładny potencjał w zakresie oszczędności energii; zaleca państwom członkowskim identyfikację adekwatnych metod wspierania w kwestii EE na poziomie gospodarstw domowych;

40. podkreśla z zaniepokojeniem, że obecny kryzys gospodarczy i finansowy sprawił, iż znacznie trudniej jest państwom członkowskim znaleźć środki finansowe potrzebne do współfinansowania programów polityki spójności w zakresie EE; tym samym stwierdza, że znalezienie nowych innowacyjnych sposobów finansowania projektów EE, również przez sektor prywatny, ma kluczowe znaczenie;

41. dostrzega, że Komisja zmierza do wzmocnienia roli nowych i innowacyjnych instrumentów finansowych w okresie programowania 2014–2020; podkreśla, że niedotrzymywanie terminów realizacji oraz brak przejrzystości prawa stanowi znaczne utrudnienie zarówno dla państw członkowskich, jak i dla innych zainteresowanych stron zaangażowanych w zarządzanie takimi instrumentami; nakłania Komisję do przedstawienia bez zwłoki wniosków o udostępnienie gotowych instrumentów finansowych w celu wsparcia środków EE;

42. wzywa państwa członkowskie do dzielenia się najlepszymi praktykami w zakresie tworzenia krajowych funduszy na rzecz efektywności energetycznej, w ramach których europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne mogą być wykorzystane jako wkład na poczet kapitału własnego lub w podobny sposób oraz powiązane z dodatkowymi źródłami finansowania z sektora prywatnego;

Wtorek, 10 września 2013 r.

43. wzywa Komisję do dalszego usprawniania ukierunkowanego wsparcia finansowego Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBOR), Banku Rozwoju Rady Europy oraz Europejskiego Funduszu na rzecz Efektywności Energetycznej (EFEE) udzielanego projektom EE; wzywa EBI, Bank Rozwoju Rady Europy oraz EBOR do stworzenia wspólnej grupy roboczej do badania alternatyw dla nowych instrumentów finansowych, które będzie można udostępnić państwom członkowskim wraz z ich krajowymi funduszami na rzecz efektywności energetycznej lub za ich pośrednictwem w celu stymulowania dodatkowych inwestycji w sektorze prywatnym;

44. podkreśla, że przydział funduszy musi opierać się na zasadach proporcjonalności, opłacalności i efektywności ekonomicznej oraz nie może przyczyniać się do zwiększenia obciążeń administracyjnych;

Warunki klimatyczne i geograficzne oraz sytuacja w zakresie konkurencyjności

45. podkreśla znaczenie regularnej oceny, czy środki i wymogi EE w dalszym ciągu odpowiadają zarówno warunkom klimatycznym, jak i wpływowi na konkurencyjność przemysłu i MŚP, a także oddziaływaniu na ceny energii w różnych państwach członkowskich i regionach; wzywa Komisję do starannego rozważenia tej kwestii przy przygotowywaniu zbioru wskaźników skuteczności;

46. podkreśla konieczność uwzględnienia również specyfiki geograficznej regionów najbardziej oddalonych w kwestii efektywności energetycznej, tak aby lepiej wykorzystywać zasoby naturalne znajdujące się na ich terytorium i związane z ich wyspiarskim charakterem (źródła geotermiczne, energia słoneczna, wiatrowa i morska);

47. popiera rozwój programu MARIE w opracowywaniu strategii zwiększania efektywności energetycznej w budownictwie śródziemnomorskim; tym samym wzywa państwa członkowskie z obszaru Morza Śródziemnego do podzielenia się najlepszymi praktykami w celu stworzenia optymalnego pod względem kosztów modelu dla południowej Europy; wzywa także do utworzenia podobnych programów w pozostałych regionach Europy, w szczególności w Europie Środkowej; uważa, że możliwe jest zastosowanie podobnego instrumentu wobec regionów najbardziej oddalonych, zwłaszcza przy uwzględnieniu specyfiki tropikalnej, która charakteryzuje większość z nich, choć nie wszystkie;

Wskaźniki i kryteria

48. wzywa państwa członkowskie do wyznaczenia ambitnych celów, pozwalających zagwarantować, że budynki publiczne i budynki służące innym celom będą spełniać najwyższe normy w zakresie efektywności energetycznej przewidziane w dyrektywie 2010/31/UE, oraz do regularnego poddawania ich procesowi certyfikacji energetycznej;

49. wzywa Komisję do objaśnienia wspólnych wskaźników EE w ramach polityki spójności, aby mogły one być stosowane i wykorzystywane przez państwa członkowskie w okresie programowania 2014–2020;

50. wzywa Komisję do właściwego uwzględnienia sytuacji ekonomicznej, geograficznej i społecznej przy określaniu kosztów inwestycji potrzebnych do zaoszczędzenia 1 kWh dla poszczególnych państw członkowskich lub regionów;

51. wzywa Komisję do bezwzględnego opracowania w ścisłym porozumieniu z państwami członkowskimi i regionami wytycznych w zakresie oceny projektów EE, które mogłyby stanowić podstawę przy tworzeniu mechanizmów oceny, monitoringu i weryfikacji projektów oraz oceny ich opłacalności;

52. wzywa państwa członkowskie do stosowania przy projektach w zakresie EE wskaźników rezultatu, określonych w załączniku do rozporządzenia w sprawie EFRR, oraz przejrzystych kryteriów wyboru, a także standardowych, możliwych do zaoszczędzenia kosztów inwestycyjnych w przeliczeniu na jednostkę energii, określając maksymalny dopuszczalny prosty okres zwrotu nakładów;

53. zwraca uwagę na ostatnie sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego dotyczące opłacalności inwestycji polityki spójności w EE; podkreśla zalecenie Trybunału dotyczące stosowania przejrzystych i bardziej surowych kryteriów wyboru projektów zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich; zgadza się z wnioskiem Trybunału, że kryteria oceny wykorzystywane do podejmowania decyzji w sprawie inwestycji muszą być bardziej przejrzyste i precyzyjne odnośnie do sposobu rozpatrywania aspektów EE;

Wtorek, 10 września 2013 r.

54. zauważa jednak, że ocena Trybunału jest raczej restrykcyjna w odniesieniu do okresów próby i okresów zwrotu nakładów; podkreśla, że polityka spójności jest polityką zintegrowaną i że przy przeprowadzaniu oceny projektów należy przyjąć całościowe podejście oparte na analizie kosztów cyklu życia;

Znaczenie sektora budownictwa

55. zauważa, że w 2010 r. zużycie energii w budynkach stanowiło największy – 40 % – odsetek całkowitego końcowego zużycia energii w UE, z czego 26,7 % obejmowało zużycie energii w gospodarstwach domowych, oraz że zużycie to stanowiło 36 % emisji CO₂ Unii; żąda, że większość państw członkowskich nie spełnia oczekiwań w zakresie pełnego wykorzystania potencjału w zakresie oszczędności energii w budynkach; wzywa Komisję do znalezienia sposobów na zapewnienie wykorzystania tego największego potencjału w zakresie oszczędności energii poprzez przedstawienie propozycji jasnych celów w zakresie zużycia energii w budynkach w państwach członkowskich;

56. przypomina, że budynki mają naturalny cykl renowacji wynoszący 40 lat, technologie energooszczędne wykorzystywane w tym sektorze są dobrze rozwinięte, a większość ograniczeń uniemożliwiających pełne wykorzystanie potencjału w zakresie oszczędności energii jest natury pozatechnicznej; wskazuje zatem, że ze względu na naturę projektów EE w zakresie renowacji, które często są mniej widoczne, mniejsze i trudniej dokonać ich zestawienia, europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne mają do odegrania znaczącą rolę w zapewnianiu środków niezbędnych do pokonania tych barier;

57. zauważa, że potencjał w zakresie oszczędności energii, który w głównej mierze zależy od stanu istniejących budynków, nie rozkłada się równo między państwami członkowskimi; wzywa państwa członkowskie do dopracowania definicji „przychylnych warunków mieszkaniowych” i uwzględnienia w niej standardów efektywności energetycznej;

58. podkreśla, że inwestycje publiczne w EE w budynkach są niezbędne w szczególności w najsłabiej rozwiniętych regionach i w państwach członkowskich – beneficjentach funduszy polityki spójności, w których istnieje znaczny potencjał w zakresie redukcji zużycia energii poprzez zastosowanie środków racjonalnych pod względem kosztów;

59. zachęca państwa członkowskie do maksymalnego wykorzystywania programów krajowych i regionalnych, aby zapewnić wysoki poziom efektywności energetycznej w nowych budynkach i jego podniesienie w istniejących budynkach poprzez ich modernizację, również w przypadku budynków zamieszkiwanych przez osoby o niskich dochodach;

60. zauważa, że obszary wiejskie i oddalone dysponują idealnymi warunkami do rozmieszczenia efektywnych form zdecentralizowanej produkcji energii, przez co zmniejszyłyby się straty energii związane z przesyłem energii elektrycznej na duże odległości;

61. wzywa właściwe organy publiczne do przyspieszenia procesu renowacji posiadanych przez nie budynków z wykorzystaniem funduszy polityki spójności, aby osiągnąć efekt dźwigni i stać się wzorem do naśladowania;

62. wzywa państwa członkowskie do przywiązywania szczególnej wagi do trudności, z jakimi borykają się współwłaściciele wielorodzinnych budynków mieszkalnych, co stanowi trudny do rozwiązania problem zwany efektem „gapowicza”;

63. wzywa Komisję do zwiększania świadomości w zakresie rzeczywistego potencjału gruntownej i stopniowej renowacji budynków poprzez wspieranie państw członkowskich i regionów w przygotowaniu swoich strategii w zakresie renowacji; zaleca, aby wspomniane strategie były opracowywane równolegle z wnioskami o PO oraz aby koncentrowały się na uwzględnianiu wykorzystania innowacyjnych instrumentów finansowych oraz obejmowały orientacyjne cele pośrednie w celu zwiększenia zaufania inwestorów;

Wtorek, 10 września 2013 r.

64. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Komitetowi Regionów.

P7_TA(2013)0346

Strategia na rzecz rybołówstwa w regionie Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 września 2013 r. w sprawie strategii na rzecz rybołówstwa w regionie Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego (2012/2261(INI))

(2016/C 093/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając komunikat Komisji pt.: „Strategia morska dla Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego” (COM(2012) 0713),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 ⁽¹⁾ wraz z jego późniejszymi zmianami („rozporządzenie dotyczące Morza Śródziemnego”),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2008/56/WE oraz zobowiązanie państw członkowskich do przedsięwzięcia niezbędnych środków na rzecz osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska morskiego najpóźniej do 2020 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lipca 2012 r. w sprawie ewolucji strategii makroregionalnych UE: obecne praktyki i przyszłe perspektywy, szczególnie w regionie Morza Śródziemnego ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 21 października 2010 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej – ocena dokonanych postępów i nowe wyzwania ⁽⁶⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną (COM(2013)0133),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie nowego impulsu dla strategii zrównoważonego rozwoju akwakultury ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę siedliskową ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11; Dz.U. L 36 z 8.2.2007, s. 6; Dz.U. L 196 z 28.7.2011, s. 42

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0040.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0461.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0269.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 193.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 70.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 132.

⁽⁸⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).